

8

Repertoriumnummer 2023 / 697
Datum van uitspraak 25 januari 2023
Rolnummer 2022/AR/777

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

- Registreerbaar
- Niet registreerbaar

Hof van beroep

Brussel

Sectie Marktenhof

19de kamer A

Kamer voor marktzaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00003105145-0001-0011-01-01-1

De heer **X**, met woonplaats te [...],

Verzoeker

vertegenwoordigd door Mr. Hanna BIELAUW, advocaat loco Mr. Jan BELEYN, advocaat met kantoor te 8500 Kortrijk, Beneluxpark 27B;

tegen

De **GEGEVENSBESCHERMINGSAUTORITEIT**, ingeschreven in de Kruispuntbank voor Ondernemingen onder het nummer 0694.679.950, met maatschappelijke zetel te 1000 Brussel, Drukpersstraat 35;

Geïntimeerde, oorspronkelijke administratieve instantie, hierna “**Gegevensbeschermingsautoriteit of GBA of Geschillenkamer**”;

vertegenwoordigd door Mr. Joos ROETS (joos.roets@demospubliclaw.be), advocaat met kantoor te 2018 Antwerpen, Oostenstraat 38 bus 201.

Mede inzake:

De **Y**,

partij, die niet verschijnt, noch iemand in haar naam vermeld in het inleidend verzoekschrift als tussenkomende partij

Gelet op de procedurestukken:

- de beslissing van 5 mei 2022 van de Geschillenkamer van de GBA (hierna de “**Bestreden Beslissing**”), zoals kennisgegeven bij e-mails van 11 & 12 mei 2022 aan Verzoeker,
- het verzoekschrift van 10 juni 2022, waarmee verzoeker beroep aantekent tegen de Bestreden Beslissing in het dossier met nummer DOS-2020-02206, zoals kennisgegeven bij e-mail van Verzoeker,
- de inleidende zitting van 22 juni 2022 van het Marktenhof,
- de syntheseconclusies van partijen,
- de door partijen neergelegde bundels;

PAGE 01-00003105145-0002-0011-01-01-4

Gehoord de advocaten van partijen ter openbare terechtzitting van 21 december 2022 en gelet op de stukken die zij neerlegden waarna de zaak in beraad werd genomen voor uitspraak op 25 januari 2023.

I. Feiten en procedurele voorgaanden

De pertinente feiten kunnen als volgt worden samengevat.

Door verzoeker wordt op 28 augustus 2020 klacht ingediend bij de Gegevensbeschermingsautoriteit omwille van het plaatsen van vier bewakingscamera's door de verwerkingsverantwoordelijken (de burens van verzoeker) die volgens hem zodanig gericht zijn dat zij ook delen filmen van zijn eigendom te [adres 1].

Later worden er nog twee bijkomende camera's geplaatst waardoor niet alleen de woning met [adres1]{hierna "woning [adres 1]"), maar ook de woning van verzoeker gelegen te [adres 2] (hierna "woning [adres 2]"), valt binnen de reikwijdte van de door de verwerkingsverantwoordelijken geplaatste camera's.

Op 15 oktober 2020 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 WOG en wordt de klacht op grond van art. 62, §1 WOG overgemaakt aan de Geschillenkamer.

Op 20 januari 2022 laat Verzoeker aan de Geschillenkamer weten dat zijn klacht nog steeds actueel was.

Bij beslissing van 5 mei 2022 beslist de Geschillenkamer om het dossier te seponeren, om de volgende redenen :

"6. Op basis van de elementen in het dossier die de Geschillenkamer bekend zijn, en op basis van de bevoegdheden die haar door de wetgever op grond van artikel 95, §1 WOG zijn toebedeeld, beslist de Geschillenkamer over de verdere opvolging van het dossier; in casu gaat de Geschillenkamer over tot het seponeren van de klacht overeenkomstig artikel 95, §1, 3° WOG, op basis van de hiernavolgende motivering.

7. Wanneer een klacht geseponereerd wordt, dient de Geschillenkamer haar beslissing trapsgewijs te motiveren¹ en:

¹ Hof van Beroep Brussel, Sectie Marktenhof, 19de kamer A. Kamer voor marktzaken, arrest 2020/AR/329. 2 september 2020, p. 18.

- een technische seponering uit te spreken indien het dossier geen of niet voldoende elementen bevat die tot een veroordeling kunnen leiden, of indien er onvoldoende uitzicht bestaat op een veroordeling wegens een technische belemmering, waardoor zij niet tot een beslissing kan komen;
- of een beleidssepot uit te spreken, indien ondanks de aanwezigheid van elementen die tot een sanctie kunnen leiden, de voortzetting van het onderzoek van het dossier niet opportuun lijkt in het licht van de prioriteiten van de Gegevensbeschermingsautoriteit, zoals gespecificeerd en toegelicht in het sepotbeleid van de Geschillenkamer.²

8. In het geval op meer dan één grond wordt geseponerd, dienen de sepotgronden (resp. technisch sepot en beleidssepot) in volgorde van belangrijkheid te worden behandeld.³

9. In het voorliggend geval gaat de Geschillenkamer over tot een seponering van de klacht op grond van beleidsoverwegingen. Er ligt namelijk één motief aan de basis van de beslissing van de Geschillenkamer waarom zij het onwenselijk acht verder gevolg te geven aan het dossier en daarom beslist niet over te gaan tot, inter alia, een behandeling ten gronde.

10. De Geschillenkamer wijst erop dat de wet van 21 maart 2007 tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's de politiediensten aanduidt als de instantie die primair verantwoordelijk is voor het toezicht op de bepalingen van voormelde wet. Het is namelijk aan de lokale politie dat de beslissing om een bewakingscamera te installeren moet worden gemeld. De lokale politie is ook bevoegd om vaststellingen te doen in het kader van de strafbepalingen die de niet-naleving van deze wet sanctioneren. In navolging hiervan blijkt uit het dossier dat de klager een melding heeft gedaan bij de politiedienst van Berlare. Hierop volgde een controle ter plaatse door de politie die de klager op 25 mei 2020 in kennis stelde dat de camera's enkel de toegelaten zones op beeld vertonen. De zones gelegen buiten de eigen privé-eigendom van de verwerkingsverantwoordelijken worden volgens de vaststellingen van de politiedienst door het systeem onherkenbaar gemaakt en zijn volledig gecensureerd. Uit geen enkel stuk blijkt dat de eerdere vaststelling door de politiedienst zou zijn gewijzigd bij de plaatsing van de twee camera's waarvan de klager melding maakt op 14 januari 2021 ter aanvulling van zijn klacht. De Geschillenkamer wil in dit verband vermijden dat er een dubbel onderzoek plaatsvindt, waarbij zowel zijzelf als de politiediensten zouden optreden met betrekking tot dezelfde feiten.

11. Op basis van de informatie waarover zij momenteel beschikt, acht de Geschillenkamer het niet opportuun om maatregelen te nemen. Het dossier bevat niet voldoende bewijsmateriaal

² In dit verband verwijst de Geschillenkamer naar haar sepotbeleid zoals uitvoerig uiteengezet op de website van de GBA: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/sepotbeleid-van-de-geschillenkamer.pdf>

³ Ibidem.

om te concluderen dat er sprake is van een duidelijke inbreuk op de regelgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens. Bij gebrek aan stukken ter staving van een manifeste inbreuk op de AVG, in samenhang met de beperkte middelen dewelke de Gegevensbeschermingsautoriteit ter beschikking staan hetwelk het haar onmogelijk maakt om elke klacht te onderzoeken inzake camerabewaking waarin burens betrokken zijn, meent de Geschillenkamer dat het op basis van de huidige elementen in het dossier niet passend is om handhavend op te treden met betrekking tot de voorliggende klacht.”

Deze beslissing wordt per e-mail van 11 en 12 mei 2022 ter kennis gebracht aan verzoeker.

Bij verzoekschrift van 10 juni 2022 stelde verzoeker beroep in tegen deze beslissing voor het Marktenhof.

II. Voorwerp van de vorderingen

Het beroep van verzoeker strekt er toe:

- *Om de bestreden beslissing te vernietigen en de behandeling van de zaak terug te verwijzen naar de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit;*
- *Om de GBA te veroordelen tot de kosten van het geding en de rechtsplegingsvergoeding prima facie begroot op 1.680 EUR;*

De GBA vraagt het Marktenhof :

- *De vordering van verzoeker ongegrond te verklaren;*
- *Hoe dan ook, verzoeker te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van het geïndexeerde basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 1.800 EUR.*

III. Middelen en verweermiddelen aangevoerd door de partijen

Middelen ingeroepen door verzoeker

Eerste middel : A. Het sepot is niet verantwoord: schending van het sepotbeleid van de geschillenkamer, het strategisch plan van de Gegevensbeschermingsautoriteit en de primauteit van de AVG juncto schending van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur, schending het de zorgvuldigheidsplicht en het beginsel patere legem quam ipse fecisti

PAGE 01-00003105145-0005-0011-01-01-4

Tweede middel : B. De bestreden beslissing gaat voorbij aan de bevoegdheid van de Gegevensbeschermingsautoriteit en de vigerende regelgeving: schending van de artikelen 4, §1-2 GBA-wet juncto schending van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel

Derde middel : C. De bestreden beslissing voert verkeerdelijk geen toets uit aan het proportionaliteitsbeginsel, schending van artikel 5 lid 1, punt c) AVG, artikel 6, lid 1 AVG en artikel 25, lid 1 AVG juncto schending van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur

Verweermiddelen ingeroepen door de GBA

Eerste verweermiddel : Het verzoekschrift is nietig (procedureel verweermiddel)

Tweede verweermiddel : In de mate dat de vordering zich steunt op de AVG is deze vordering onontvankelijk wegens een gebrek aan bewijs van hoedanigheid (procedureel verweermiddel)

Derde verweermiddel : De sepotbeslissing berust op een sepotgrond die gedragen wordt door pertinente en draagkrachtige motieven – Deze afdoende motivering is in de bestreden beslissing zelf opgenomen – De sepotbeslissing strookt met het ‘Sepotbeleid van de Geschillenkamer’ en dit ‘Sepotbeleid’ is hoe dan ook geen reglementair besluit dat de Geschillenkamer bindt in individuele dossiers – Het ‘Strategisch plan 2020-2025 van de GBA’ verhindert de Geschillenkamer niet om correct gemotiveerde sepotbeslissingen te nemen – De klacht van verzoeker ging exclusief over een (beweerde) niet-naleving van de camerawet van 21 maart 2007 – De klacht van de verzoeker ging niet over een schending van de AVG – Hoe dan ook belet de AVG de Geschillenkamer niet om correct gemotiveerde sepotbeslissingen te nemen (verweer tegen het eerste middel (‘A’) van verzoeker)

Vierde verweermiddel : De Geschillenkamer heeft vastgesteld dat de camerawet bepaalde bijzondere bevoegdheden toekent aan de politiediensten doch zij heeft zichzelf geenszins principieel onbevoegd verklaard om kennis te nemen van de klacht – Het voorwerp van de klacht was toegespitst op een (beweerde) schending van de camerawet en niet op een (beweerde) schending van de AVG – Evenmin gaf de verzoeker aan dat hij tevergeefs had betracht om zijn AVG-rechten uit te oefenen ten aanzien van de verwerkingsverantwoordelijke – De Geschillenkamer heeft er zich op correcte wijze van vergewist dat de politiediensten vaststellingen hebben verricht met toepassing van de camerawet – De Geschillenkamer kan niet worden verweten dat zij de zaak niet ten gronde heeft onderzocht, nu zij de klacht op rechtsgeldige wijze heeft geseponeerd omwille van beleidsoverwegingen (verweer tegen het tweede middel (‘B’) en het derde middel (‘C’) van verzoeker)

IV. Beoordeling van de middelen ingeroepen door verzoeker en de GBA

Vooraf

PAGE 01-00003105145-0006-0011-01-01-4

Het verhaal is tijdig ingesteld door verzoeker. Daarover is er geen betwisting.

De procedurele verweermiddelen van de GBA

1.

De GBA werpt twee procedurele verweermiddelen op.

In haar eerste verweermiddel stelt ze dat het verzoekschrift van 10 juni 2022 nietig is overeenkomstig artikel 1034ter, 2° en artikel 1057, lid 1, 2° Ger.W. omdat het rijksregisternummer van verzoeker ontbreekt.

Bovendien stelt de GBA dat het adres dat verzoeker aangeeft in het verzoekschrift, met name “[adres 1]”, niet zijn echte woonplaats is, maar wel “Duerfstrosss 94, 9647 Doncols, Luxemburg”. Dit laatste adres is het adres dat verzoeker aangeeft in het oorspronkelijk contactformulier.

Uiteindelijk zal verzoeker pas in zijn synthesebesluiten voor het Marktenhof zijn daadwerkelijke woonplaats vermelden, met name op het adres in het Groothertogdom Luxemburg, “Duerfstrosss 94, 9647 Doncols”.

2.

Verzoeker betwist niet (meer) dat zijn effectieve woonplaats zich in het Groothertogdom Luxemburg bevindt, en niet te [adres 1], zoals aangegeven in zijn verzoekschrift. Hij stelt daarentegen dat de Z eigenaar is van het pand op [adres 1] en dat hij daar zijn tweede verblijfplaats houdt. Hij houdt voor dat hij als bestuurder van de Z te beschouwen is als eigenaar van de woning.

Verzoeker betwist wel dat het niet aangeven van zijn juiste woonplaats de nietigheid van het verzoekschrift tot gevolg heeft, omdat volgens hem de GBA door deze onregelmatigheid geen belangenschade heeft geleden, of minstens geen belangschade aantoon, zoals vereist door artikel 861 Ger.W.

3.

Krachtens artikel 1034ter, 2° en artikel 1057, lid 1, 2° Ger.W dient een verzoekschrift op straffe van nietigheid de naam, de voornaam en de woonplaats van de verzoekende partij moet bevatten, alsook ‘in voorkomend geval’ het rijksregister- of ondernemingsnummer.

Artikel 108, §1 van de wet van 3 december 2017 tot oprichting van de gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: WOG) vermeldt weliswaar niet specifiek de vormvereisten die gelden voor een beroepsakte in de zin van artikel 108, §1 van de GBA-wet, maar het Marktenhof

heeft eerder geoordeeld dat het stilzwijgen van artikel 108 WOG echter gezinszins impliceert dat het in artikel 108 WOG vermelde beroep volstrekt 'vormvrij' zou kunnen worden ingesteld.

Een 'vormvrij' beroep (gespeend van vormelijke of inhoudelijke garanties) zou immers radicaal ingaan tegen de rechten van verdediging en van een behoorlijke rechtsbedeling (in de zin van art. 47-48 Handvest EU) alsook tegen het Unierechtelijk gelijkwaardigheidsbeginsel, dat vereist dat de procedurele voorwaarden van het Marktenhof (inzake de op de AVG gebaseerde vorderingen) afdoende 'vergelijkbaar' zijn met de procedurele voorwaarden die binnen het nationale recht gelden voor soortgelijke vorderingen.

Zodoende moet worden aangenomen dat minstens de gemeenrechtelijke (suppletieve) procedurele voorschriften van toepassing zijn die gelden voor een rechtsingang middels een verzoekschrift op tegenspraak (in eerste aanleg, dan wel in hoger beroep), en die opgenomen zijn in artikel 1034ter Ger.W. en artikel 1057 Ger.W.

Een procedure voor het Marktenhof start dus gebruikelijk (er is niets voorzien in de WOG) met een tegensprekelijk verzoekschrift waarin in ieder geval onderstaande gegevens⁴ vermeld staan:

- 1° de dag, de maand en het jaar;
- 2° de naam, de voornaam, het beroep, de woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
- 3° de naam, de voornaam, de woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen (in onderhavig geval de GBA);
- 4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen⁵;
- 5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt (in onderhavig geval het Marktenhof);
- 6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

In het verzoekschrift van verzoeker ontbreekt inderdaad zijn rijksregisternummer en wordt zijn effectieve woonplaats niet vermeld.

Verzoeker heeft zijn werkelijke woonplaats in Luxemburg pas vermeld in zijn synthesebesluiten, in de loop van de procedure voor het Marktenhof, nadat de GBA hem opmerkzaam had gemaakt dat op het feit dat hij oorspronkelijk in het contactformulier een adres in Luxemburg als zijn woonplaats had aangegeven.

Verzoeker merkt terecht op dat volgens artikel 861 lid 1 GER.W. een gedinginleidende akte slechts nietig worden verklaard indien de aangeklaagde onregelmatigheid de belangen schaadt van de partij die de exceptie opwerpt en er geen herstelmaatregelen mogelijk zijn.

Het Marktenhof is van oordeel dat de belangen van de GBA *in casu* niet geschaad zijn aangezien de GBA haar rechten van verdediging heeft kunnen uitoefenen en verzoeker in zijn conclusies de nodige

⁴ Art. 1034ter Ger. W.

⁵ Het begrip "middelen" in artikel 1034ter Ger. W. heeft niet dezelfde inhoud als deze zelfde bewoording in artikel 744, 3° Ger. W.

rechtzettingen heeft gedaan (zodat het Marktenhof geen bijkomende herstelmaatregelen dient op te leggen, dit alles conform de deformaliseringstendens in de wet van 25 mei 2018). Er is dus geen afdoende reden om het inleidend verzoekschrift nietig te verklaren zoals gevraagd door de GBA.

4.

In haar tweede verweermiddel werpt de GBA op dat verzoeker niet aantoont dat hij de nodige hoedanigheid heeft om een vordering in te stellen op grond van de AVG.

Meerbepaald stelt de GBA vast dat in het eerste contactformulier dat verzoeker heeft ingediend, hij zijn klacht – inzake de niet-naleving van de camerawet van 21 maart 2007 – indient *“als bestuurder van de vennootschap Z, met als zetel; Kleine Heidestraat 3, 9080 Beervelede, dewelke eigenaar is van de woning gelegen te [adres 1]”*.

In latere contactnames met de GBA, waarin verzoeker aangeeft een klacht te willen indienen, vermeldt hij uitdrukkelijk zijn hoedanigheid van *“Bestuurder Z”*

In een aanvullend schrijven van 14 januari 2021 aan de GBA presenteert verzoeker zich als *“eigenaar van de woningen gelegen te [adres 2] en [adres 1]”*.

In zijn klacht vermeldt hij als woonplaats *“Duerfstrosss 94, 9647 Doncols, Luxemburg”*.

In zijn verzoekschrift verklaart hij aanvankelijk te wonen te “[adres 1]”, maar hij geeft uiteindelijk in zijn syntheseconclusies toe dat zijn echte woonplaats gelegen is in het Groothertogdom Luxemburg.

De GBA concludeert dat verzoeker als bestuurder van de Z of als natuurlijke persoon die niet effectief woont naast de plaats waar de beveiligingscamera’s staan opgesteld, niet over een eigen belang (en dus over de vereiste hoedanigheid) beschikt om de bescherming te genieten van de AVG.

5.

Verzoeker probeert zijn vordering vooralsnog te staven door te argumenteren dat hij in eigen naam eigenaar is van de “woning [adres 2]” en dat de Z, waarvan hij bestuurder is, eigenaar is van de “woning [adres 1]”. De “woning [adres 1]” beweert hij zelf te gebruiken als tweede verblijf.

Hij meent daaruit af te leiden dat hij aldus vanzelfsprekend het vereiste belang heeft, aangezien hij in de onmiddellijke omgeving van zijn eigendom geconfronteerd wordt met de desbetreffende veiligheidscamera’s en dus als betrokkene moet worden gezien on der zin van art. 4.1 en 78 AVG. Bovendien wordt hij als partij expliciet aangewezen in de Bestreden Beslissing.

6.

Krachtens artikel 1, lid 2 AVG is het materiële toepassingsgebied van de verordening beperkt tot de bescherming van de grondrechten en de fundamentele vrijheden van natuurlijke personen, en meer bepaald van de persoonsgegevens van deze natuurlijke personen (art. 4, 1° AVG).

Het klachtrecht van art. 77 AVG komt enkel toe aan natuurlijke personen, en rechtspersonen kunnen zich daar niet op beroepen, noch beschikken zij over een gewettigd belang om in de hoedanigheid van klager op te komen tegen juridisch bindende beslissingen die werden genomen door een toezichthoudende autoriteit.

In zijn hoedanigheid van bestuurder van de Z heeft verzoeker geen hoedanigheid in de zin van de AVG aangezien hij aldusdanig handelt hij als vertegenwoordiger van de vennootschap ter vrijwaring van diens subjectieve rechten of commerciële belangen.

Als natuurlijk persoon bewijst verzoeker op geen enkele manier dat hij één van de woningen zou betrekken (hij pretendeert dat zonder dat ook maar één pertinent stuk wordt bijgebracht nadat de GBA hem op zijn inconsistentie / misleiding terzake heeft gewezen) en dus als natuurlijke persoon het slachtoffer zou zijn van een schending van zijn persoonsgegevens omwille van de beveiligingscamera's van zijn vermeende buur. Integendeel, hij erkent in zijn synthesebesluiten dat hij effectief in Luxemburg woont Dat hij de "woning [adres 2]of .." zou gebruiken als tweede verblijf, waardoor hij desgevallend wél hoedanigheid zou kunnen hebben in de zin van het Gerechtelijk Wetboek, wordt op geen enkele wijze aangetoond.

Er worden derhalve geen concrete elementen aangebracht door verzoeker die aantonen dat hij als natuurlijk persoon met woonplaats in Luxemburg de vereiste hoedanigheid heeft om *in casu* een vordering in te stellen voor vermeende inbreuken op de AVG betreffende twee naburen in België.

Het Marktenhof verklaart de vordering van de heer X om deze redenen onontvankelijk.

De andere middelen

Nu de vordering onontvankelijk wordt verklaard, dient er niet verder te worden ingegaan op de andere middelen van de partijen.

OM DE ZE REDENEN, HET HOF,

Beslissende bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Verklaart het verhaal ingesteld door verzoeker tegen de Bestreden Beslissing van de GBA onontvankelijk.

┌ PAGE 01-00003105145-0010-0011-01-01-4 ─┐

Veroordeelt verzoeker tot de gerechtskosten van de GBA, vereffend op 1.680 EUR.

Veroordeelt verzoeker eveneens, overeenkomstig artikel 269/2 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten tot betaling aan de Belgische Staat, FOD Financiën, van het rolrecht hoger beroep ten bedrage van 400,00 euro.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare burgerlijke terechtzitting van de 19^e kamer A van het hof van beroep te Brussel op 25 januari 2023

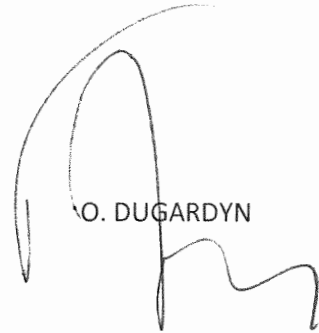
waar aanwezig waren:

Mevr. A-M. WITTERS,
Dhr. F. FOGLI,
Dhr. O. DUGARDYN,
Dhr. S. DE COOMAN,

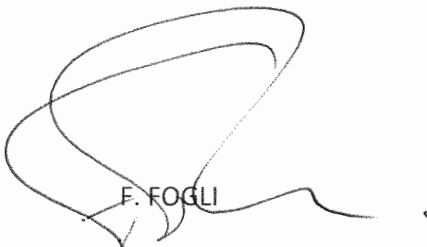
Raadsheer,
Raadsheer,
Plaatsvervangend Raadsheer,
Griffier,

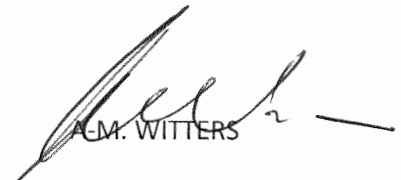
S. DE COOMAN

O. DUGARDYN

F. FOGLI

A.M. WITTERS

